

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1149/2017
06.12. 2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Вучинића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 4К 1447/16 од 21.03.2017. године и Вишег суда у Београду Кж1 637/17 од 01.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.12.2017. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Вучинића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 4К 1447/16 од 21.03.2017. године и Вишег суда у Београду Кж1 637/17 од 01.09.2017. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) као и повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 4К 1447/16 од 21.03.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

О трошковима кривичног поступка и паушалу суд ће одлучити посебним решењем у смислу члана 262. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 637/17 од 01.09.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Вучинића и жалба браниоца окривљеног АА, адв. Саше Лукића, а пресуда Првог основног суда у Београду 4К 1447/16 од 21.03.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адв. Владимир Вучинић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе, или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Вучинића, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) и повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и став 2. тачка 1) ЗКП, је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Владимира Вучинића, указује да је правноснажним пресудама учињена повреда закона на штету окривљеног из члана 439. тачка 2) ЗКП и с тим у вези истиче да је суд, примењујући одредбе закона о кривичном делу злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. КЗ применио закон који се не може применити у конкретном случају, јер у радњама окривљеног не стоје сва обележја наведеног кривичног дела због којег је окривљени оглашен кривим, већ обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ.

Супротно изнетим наводима, по налажењу овог суда из изреке првостепене пресуде произилазе сви битни елементи кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, због којег је окривљени и оглашен кривим а не кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, како се то неосновано истиче у захтеву, па како бранилац окривљеног износи сопствену оцену изведених доказа и свој лични став да у радњама окривљеног стоје битни елементи кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а не кривичног дела из члана 137. став 3. у вези става 1. КЗ, то је захтев у овом делу оцењен неоснованим.

Такође, неосновани су и наводи захтева којима се указује да је доношењем правноснажних пресуда учињена и повреда кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Наиме, указујући на ову повреду одредаба ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су у конкретном случају повређене одредбе кривичног поступка у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца, јер према наводима захтева јавни тужилац предузео је кривично гоњење против окривљеног и поред тога што није надлежан, имајући у виду да се за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, кривично гоњење предузима по приватној тужби.

Међутим, по оцени овог суда, јавни тужилац је у конкретном случају био овлашћени тужилац за предузимање кривичног гоњења против окривљеног. Наиме, из диспозитива оптужног предлога и из чињеничног описа изреке првостепене пресуде произилазе сва законска обележја кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. КЗ, које је окривљеном и стављено на терет и због ког је оглашен кривим.

Бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости истиче и да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати то јест на извештају лекара специјалисте у КЦ Србије број протокола По ... од 04.09.2011. године, јер исти не садржи потписе и печате свих ординирајућих лекара који су прегледали оштећеног, као на пр. лекара др ББ, те су исте донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Одредбом члана 16. став 1. ЗКП, прописано је да судске одлуке се не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим законом, другим законом или опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа.

Према одредби члана 419. ЗКП, прописано је да суд заснива пресуду само на доказима који су изведени на главном претресу а ставом 2. овог члана да је суд дужан да на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима изведе закључак о извесности постојања одређене чињенице.

Дакле, пресуда се не може заснивати на оним доказима за које је по одредбама ЗКП прописано да се на њима не може заснивати пресуда, као и ако доказ није изведен на главном претресу.

Из извештаја лекара специјалисте Ургентног центра Клиничког центра Србије број протокола По ... од 04.09.2011. године произилази да је извршен преглед пацијента ВВ дана 04.08.2011. године и то на одељењима неурохируршке амбуланте, ортопедске амбуланте и опште хируршке амбуланте. Према наведеном

извештају, преглед оштећеног, те лабораторијског и ЕХО налаза абдомена за истог на Одељењу опште хируршке амбуланте извршила је мр.сци.мед. др ГГ и потписала о томе извештај, при чему је констатовано да су одговорна лица за лабораторијски налаз ДД а за ЕХО налаз абдомена др ББ.

По налажењу Врховног касационог суда то што наведени извештај није потписан од стране др ББ, која је сачинила ЕХО налаз абдомена оштећеног, није од утицаја на законитост оспореног извештаја лекара како се то неосновано наводи у захтеву за заштиту законитости с обзиром да је преглед оштећеног и медицинске документације за њега извршио надлежни лекар опште хируршке амбуланте и такав извештај потписао и оверио својим печатом.

Из наведеног произилази да је суд поступао у свему у складу са одредбама ЗКП, па се неосновано у захтеву браниоца окривљеног указује да се правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, то јест да је доношењем правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адв. Владимир Вучинић, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, која у смислу члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, међутим у образложењу захтева, бранилац не указује у чему се конкретно наведена повреда састоји, већ суштински оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује да је суд у изреку пресуде морао унети повредно средство којем је наводно та повреда нанета оштећеном у полицијској станици од којег зависи и механизам настанка, што је по наводима захтева на основу „резултата главног претреса“ на основу изведених доказа морао да учини суд, из чега произилази да се захтевом оспорава утврђено чињенично стање, а што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама нису учињене повреде закона из члана 439. тачка 2), члана 438. став 1. тачка 7) и став 2. тачка 1) ЗКП, на које се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, а да је захтев у односу на остале наведене повреде закона недозвољен, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

